

DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Harcomița Veaceslav xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.07.2018 - 27.02.2019;

Instanță de apel: 10.04.2019 - 12.02.2020;

16.09.2020 – 17.12.2020;

Instanță de recurs: 03.06.2020 - 11.08.2020;

02.03.2021 – 02.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 27 februarie 2019, Harcomița Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 15.05.2018, s-a stabilit lui Harcomița Veaceslav pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 9 luni, cu amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 30 000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Harcomița Veaceslav la data de 07.03.2018 aproximativ între orele 10.00-12.00, aflându-se în Penitenciarul nr. 11 din mun. Bălți, și anume în celula nr. 31, instituție unde executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 28.07.2017, unde în baza atribuțiilor și obligațiilor de serviciu s-a prezentat colaboratorul penitenciarului nominalizat Guzman Roman, angajat în calitate de specialist al Serviciului Regim și Supraveghere, pentru efectuarea apelului nominal al deținuților de la postul nr. 3 a blocului de regim nr. 3 împreună cu toți membrii

grupului operativ, a început inițial să-și expună în mod agresiv problemele și nemulțumirile personale, ulterior l-a solicitat pe colaboratorii penitenciarului, cât și a ofițerului de serviciu Guzman Roman, care sunt persoane cu funcție de răspundere, care se afla în executarea atribuțiilor sale de serviciu, de a se calma și de a-și expune mai succint, și după efectuarea apelului nominal a cerințelor personale Harcomița Veaceslav, acționând cu o intenție criminală unică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, în mod conștient, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcție de răspundere, manifestând o vădită lipsă de respect față de colaboratorii penitenciarului, i-a amenințat de mai multe ori cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, și anume l-a amenințat pe Guzman Roman că-i va aplica lovituri cu pumnul în regiunea feței, dacă nu v-a îndeplini cerințele lui imediat, că-i va tăia fața, amenințări însoțite cu cuvinte indecente, strigăte cu caracter agresiv, amenințător către persoanele cu funcție de răspundere, acțiuni care aveau drept scop și au dus la sistarea temporară a activității de serviciu lui Guzman Roman, în interesul personal.

Tot el, la data de 07.03.2018 aproximativ între orele 12.00-13.00, aflându-se în Penitenciarul nr.11 din mun. Bălți, și anume în celula nr. 31, instituție unde executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 28.07.2017, unde în baza atribuțiilor și obligațiilor de serviciu s-a prezentat colaboratorul penitenciarului nominalizat Mihăiescu Sergiu, angajat în calitate de specialist de OS al Serviciului Regim și Supraveghere, pentru a-l escorta pe Harcomița Veaceslav la medic în scopul acordării primului ajutor medical necesar ultimului, care s-a mutilat la antebraț, împreună cu toți membrii grupului operativ, a început inițial să-și expună în mod agresiv problemele și nemulțumirile personale, ulterior, l-a solicitat pe colaboratorii penitenciarului, cât și a ofițerului de serviciu Mihăiescu Sergiu, care sunt persoane cu funcție de răspundere, care se afla în executarea atribuțiilor sale de serviciu, de a se calma și de a-și expune mai succint pretențiile Harcomița Veaceslav, acționând cu o intenție criminală unică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, în mod conștient, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcție de răspundere, manifestând o vădită lipsă de respect față de colaboratorii penitenciarului, refuza să meargă la medic, apoi i-a amenințat de mai multe ori cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, și anume l-a amenințat pe Mihăiescu Sergiu că-i va aplica lovituri cu pumnul în regiunea feței, dacă nu v-a îndeplini cerințele lui imediat, că-i va tăia fața, amenințări însoțite cu cuvinte indecente, strigăte cu caracter agresiv, amenințător către persoanele cu funcție de răspundere, acțiuni care aveau drept scop și au dus la sistarea temporară a activității de serviciu lui Mihăiescu Sergiu, în interesul personal.

Acțiunile lui Harcomița Veaceslav au fost încadrate de prima instanță în baza art.349 alin.(1) Cod penal, conform indicilor – amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane.

3. Inculpatul Harcomița Veaceslav, a contestat cu apel sentința, solicitând

casarea acesteia.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a făcut referire la faptul că a fost judecat ilegal și verdictul judecătoresc de asemenea este unul ilegal. Despre condamnarea în baza sentinței în cauză a aflat când se deținea în Penitenciarul nr.13 Chișinău. A solicitat să fie chemat în ședința instanței de apel pentru a se expune în susținerea apelului declarat.

3.1. Avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei componentei de infracțiune în faptele acestuia.

Apărarea nu este de acord cu sentința emisă de prima instanță din considerent că, inculpatul a pledat nevinovat atât pe marginea învinuirii aduse conform art.321 Cod penal, cât și după modificarea acesteia în baza art.349 alin.(1) Cod penal. Consideră că, pe caz nu sunt probe care să dovedească vinovăția inculpatului. Făcând trimitere la art.14 alin.(2) Cod penal, susține că faptele inculpatului nu au atins nivelul prejudiciabil caracteristic infracțiunii, deci nu prezintă o infracțiune. Este de opinie că amenințările inculpatului în adresa colaboratorilor penitenciarului nu au fost reale și posibile.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. Inculpatul Harcomița Veaceslav și avocatul acestuia Sanduleac Diana, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 august 2020, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată total decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, apelurile declarate au fost admise din alte motive decât cele invocate, cu casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Harcomița Veaceslav se consideră condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de 6 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin decizia respectivă și prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15.05.2018, i se stabilește inculpatului Harcomița Veaceslav pedeapsa definitivă sub formă de 7 ani 9 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, precum și cu amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, ceea ce constituie 30 000 lei.

Plângerea condamnatului Harcomița Veaceslav împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a fost admisă parțial.

S-a constatat faptul că Harcomița Veaceslav a fost deținut în perioada

10.03.2008 - 27.06.2008 în Penitenciarul nr.13 Chișinău și în perioadele 22.07.2015 -01.08.2015 și 12.04.2017 - 28.07.2017 în Penitenciarul nr.17 Rezina în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în total o perioadă de 224 zile în calitate de prevenit.

În conformitate cu art.473/4 alin.(6) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Harcomița Veaceslav cu 448 zile pentru perioada de 224 zile în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr.13 Chisinau și în Penitenciarul nr.17 Rezina în calitate de prevenit, cu calcularea a 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

Termenul pedepsei definitive stabilite lui Harcomița Veaceslav prin prezenta decizie sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani 9 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis s-a redus cu 448 zile.

În rest s-a explicat lui Harcomița Veaceslav dreptul de a se adresa judecătorului de instrucție cu plângere în temeiul art.473² Cod de procedură penală referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, în speță a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, vinovăția inculpatului Harcomița Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, prima instanță a considerat că vina inculpatului Harcomița Veaceslav este dovedită și a calificat acțiunile acestuia în baza art.349 alin.(1) Cod penal, potrivit indicilor - amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Însă, acești indici calificativi nu se regăsesc în ordonanța de modificare a învinuirii din 13.12.2018, depășind astfel limitele învinuirii formulate inculpatului.

Drept consecință, instanța de apel a considerat necesar de a repara eroarea de drept comisă de prima instanță și a reținut că acțiunile inculpatului Harcomița Veaceslav urmează a fi încadrate conform prevederilor art.349 alin.(1) Cod penal, potrivit indicilor - amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane ".

Instanța de apel a respins afirmațiile inculpatului invocate în apelul declarat precum că el nu a comis infracțiunea care i se incriminează și afirmațiile avocatului Diana Sanduleac invocate în apelul declarat precum că în faptele inculpatului lipsește componenta de infracțiune și că din înregistrările video urmează că Harcomița Veaceslav pur și simplu vorbea cu colaboratorii penitenciarului cu voce ridicată cu cuvinte necenzurate și așa numitele amenințări nu puteau fi realizate, deoarece ele se combat prin probele studiate în cadrul ședinței instanței de apel, iar afirmațiile date sânt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de apel pe parcursul judecării cauzei.

Declarațiile inculpatului Harcomița Veaceslav invocate în apelul declarat

privind negarea vinei, instanța de apel le apreciază ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

De asemenea, instanța de apel a respins afirmațiile inculpatului Harcomița Veaceslav și avocatului acestuia Diana Sanduleac invocate în apelurile declarate precum că Harcomița Veaceslav pentru comportamentul său incorect a fost pedepsit disciplinar și că a fost încălcat principiul de a nu fi judecat și pedepsit de mai multe ori pentru una și aceeași faptă din următoarele considerente.

Conform art.245 alin.(4) Cod de executare, răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a condamnaților.

Instanța de apel a mai relevat că, Harcomița Veaceslav având statut de deținut era obligat potrivit art.90 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.583 din 26.05.2006, cu modificările ulterioare, să respecte anumite restricții pe care statul le-a impus deținuților și pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei prin automutilare, atitudine necuviincioasă, ignorarea cerințelor legale, amenințare cu crearea problemelor în serviciu și răfuiala fizică, cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor penitenciarului, acesta prin deciziile nr.137 și nr.138 din 14.03.2018 a fost supus răspunderii disciplinare (f.d.164-165 vol. I).

În cazul din speță, instanța de apel a constatat că Harcomița Veaceslav, în afară de acțiunile de încălcare a regimului de executare a pedepsei, i-a amenințat cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății pe colaboratorii penitenciarului nr.11 Bălți, Guzgan Roman și Mihăiescu Sergiu, care sânt persoane cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului serviciului, în interes personal, acțiuni care deja cad sub acțiunea legii penale, din care considerente organele de drept corect au pornit urmărirea penală în privința condamnatului Harcomița Veaceslav, deoarece legislația permite acest fapt și în cazul dat nu poate fi invocată încălcarea principiului non bis in idem, adică supunerea pedepsei pentru unul și același fapt.

De asemenea, instanța de apel a explicat că aplicarea față de inculpat a sancțiunii disciplinare nu constituie impediment pentru atragerea lui la răspundere penală, în cazul în care i s-a constatat vinovăția în comiterea faptei penale prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal, or, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală.

7.2. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a ținut seama de prevederile art.art.61, 75, 84 alin.(4) Cod penal, și anume: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptelor penale considerate ca fiind săvârșite de inculpat, care în temeiul art.16 alin.(2) Cod penal fac parte din categoria infracțiunilor ușoare, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a fost de mai multe ori atras la răspundere penală, fiind comise în momentul ispășirii pedepselor în penitenciarele țării, inclusiv pentru comiterea infracțiunii similare (f.d.55-56, vol. I), inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.72, vol. I), are antecedente penale, astfel instanța de apel a conchis că este posibilă corectarea și reeducarea acestuia cu izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii art.349 alin.(1) Cod penal, precum și a art.84 alin.(4) al aceluiași Cod.

În circumstanțele menționate, instanța de apel a specificat că nu este temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului Harcomița Veaceslav ca fiind aspră, iar argumentele aduse în apeluri în circumstanțele constatate pe caz nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului.

7.3. Totodată, instanța de apel a reținut că, condamnatul Harcomița Veaceslav s-a adresat cu plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de apel în urma studierii raportului administrației Penitenciarului nr.1 Taraclia (f.d.2, vol. III) și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 15.05.2018 (f.d.26-31, vol. II) a stabilit că, inculpatul Harcomița Veaceslav s-a deținut în perioada 10.03.2008 - 27.06.2008 în Penitenciarul nr.13 Chișinău și în perioadele 22.07.2015 -01.08.2015 și 12.04.2017 - 28.07.2017 în Penitenciarul nr.17 Rezina în condiții inumane și degradante, fiind deținut în calitate de prevenit.

Astfel, instanța de apel consideră că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Harcomița Veaceslav pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.13-Chișinău (în perioada 10.03.2008-27.06.2008) și în Penitenciarul nr.17- Rezina (în perioadele 22.07.2015-01.08.2015 și 12.04.2017-28.07.2017) au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

Ținând cont de cele sus menționate instanța de apel a constatat că, Harcomița Veaceslav s-a aflat în condiții precare de detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău în perioada 10.03.2008 - 27.06.2008, ceea ce constituie 109 zile, și în Penitenciarul nr.17 Rezina în perioadele 22.07.2015 - 01.08.2015 și 12.04.2017 -28.07.2017, dată la care a fost condamnat prin sentința judecătorei Orhei, sediul Central din 28.07.2017, ceea ce constituie 115 zile, în total 224 zile în calitate de prevenit, fapt confirmat și prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul Central din 19.11.2020 (f.d.185-189, vol. II).

Astfel, instanța de apel a stabilit că, inculpatul Harcomița Veaceslav, pentru perioada de 224 zile în calitate de prevenit, beneficiază de reducerea stabilită imperativ de către legiuitor, și anume: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Prin urmare, inculpatului ia fost redus din pedeapsă în condițiile art.473⁴ alin.(6) Cod de procedură penală cu 448 zile pentru perioada de 224 zile în care Harcomița Veaceslav s-a deținut în calitate de prevenit, cu calcularea a 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

În rest, instanța de apel a explicat lui Harcomița Veaceslav dreptul de a se adresa judecătorului de instrucție cu plângere în temeiul art.473² Cod de procedură penală referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului, urmând ca reducerea pedepsei să se efectueze de către judecătorul de instrucție, în conformitate cu art.473³ alin.(1) Cod de procedură penală, la rămânerea definitivă a ultimei sentințe pronunțate față de Harcomița Veaceslav.

8. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, în temeiul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii, prin care Harcomița

Veaceslav să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au motivat care indici calificativi ai infracțiunii imputate se regăsesc în acțiunile lui Harcomița Veaceslav.

Deoarece instanța de apel a făcut referire în hotărârea judecătorească la săvârșirea de către Harcomița Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal, dar nu a stabilit faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii imputate aceasta a comis o eroare de drept.

În speță, consideră că instanța de apel a ignorat prevederile art.113 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală și prevederile art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii.

În altă ordine de idei, menționează că la materialele cauzei nu există probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Harcomița Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal.

Totodată, recurentul evidențiază că instanța de apel a pus la baza condamnării lui Harcomița Veaceslav doar declarațiile presupuselor părți vătămate și a colegilor de serviciu ai acestora, care de fapt sunt angajații instituțiilor penitenciare (subiecți speciali). Or, în conformitate cu prevederile art.101 alin.(5) Cod de procedură penală, hotărârile de condamnare nu se pot întemeia, în măsura determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probe obținute în urma efectuării măsurilor de investigații.

Recurentul atrage atenția instanței de recurs la faptul că, deși colaboratorii Penitenciarului nr.11 Bălți sunt dotați cu camere de monotonizare video portabile, care au menirea de a înregistra și a combate orice încălcare din partea deținuților, la materialele cauzei nu au fost prezentate aceste înregistrări. Iar poziția acuzării precum că anume în momentul în care se pretinde că Harcomița Veaceslav nu s-a supus cerințelor legale - nu s-a înregistrat, este unul care nu corespunde realității și nu poate fi imputat inculpatului.

Mai mult, consideră că anume aceste înregistrări urmau să indice asupra caracterului veridic al infracțiunii incriminate lui Harcomița Veaceslav și în consecință, acestea au o forță probantă mai mare în raport cu declarațiile depuse.

9. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în

cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea în baza art.349 alin.(1) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării și în acest sens menționează următoarele.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei. Însă, aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal, ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului Harcomița Veaceslav în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În consecință, Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele avocatului că, instanțele de fond nu s-a expus asupra argumentelor apărării și au evitat de a da o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel s-au expus asupra argumentelor invocate de partea apărării, precum și asupra versiunii înaintate, probele administrate de organul de urmărire penală au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fapt ce a dus la constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Sub acest aspect, Colegiul penal apreciază drept întemeiată poziția instanței

de apel, prin care a respins afirmațiile inculpatului invocate în apelul declarat precum că el nu a comis infracțiunea care i se incriminează și afirmațiile avocatului Diana Sanduleac invocate în apelul declarat precum că în faptele inculpatului lipsește componenta de infracțiune și că din înregistrările video urmează că Harcomița Veaceslav pur și simplu vorbea cu colaboratorii penitenciarului cu voce ridicată cu cuvinte necenzurate și așa numitele amenințări nu puteau fi realizate, deoarece ele se combat prin probe studiate în cadrul ședinței instanței de apel. Or, afirmațiile date sânt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de apel pe parcursul judecării cauzei.

În continuare, cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să menționeze că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii.

De către instanța de apel cert s-a stabilit că inculpatul în afară de faptul că a încălcat regimul de executare a pedepsei, i-a amenințat cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății pe colaboratorii penitenciarului nr. 11 Bălți, Guzman Roman și Mihăiescu Sergiu care sânt persoane cu funcție de răspundere, în scopul sistării activităților lor de serviciu.

Totodată, instanța de recurs accentuează că nu pot fi reținute argumentele apărării precum că, atât prima instanță cât și instanța de apel nu au motivat care indici calificativi ai infracțiunii imputate se regăsesc în acțiunile lui Harcomița Veaceslav. Or, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Harcomița Veaceslav urmează a fi încadrate conform prevederilor art.349 alin.(1) Cod penal, potrivit indicilor - „amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane”.

Astfel, instanța de recurs constată că, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Harcomița Veaceslav, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.111-119, Vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile,

acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

În contextul celor menționate, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Harcomița Veaceslav xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 29 iulie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda